Fogh er fra Mars. Lykketoft er fra Venus.
De står for det hårde. Vi står for det bløde.
Det store opgør i det 21. århundrede er ikke kun mellem
højre og venstre. Det er valget mellem de hårde og de
bløde værdier. Det er det, værdikampen handler om.
Mellem magt og ret mellem markedet eller
mennesket i
centrum
Mellem ulighed og lighed Mellem fremmedfrygt og integration Mellem egoisme og fællesskab
Mellem fri udfoldelse for de stærke og frihed for alle
Mellem at være sin egen lykkes smed og velfærdssamfundets tryghed
Mellem penge alene til eget forbrug eller penge også til fælles behov
Mellem skattestop for de rige eller retfærdig byrdefordeling for alle
Mellem snævre erhvervsinteresser og hensynet til miljø og natur
Mellem blind vækst og bæredygtighed
Mellem national selvtilstrækkelighed og
international
solidaritet
Mellem lige nu og mig og det lange sigt og os
Mellem VKO og SV, SF og RV
Fogh er fra Mars. Det er Bendtsen og Kjærsgaard også.
Lykketoft er fra Venus. Det er Marianne Jelved og Holger K også.
Vi skal sige tak til Fogh, fordi han har startet værdikampen. Men det er ikke nogen glædelig måde, den er startet på. Det drejer sig for ham om grotesk misbrug af Danmarkshistorien. Det er, som om han er mere optaget af at
fortælle usandheder om 1943 end at
diskutere sandheden om
2003. Det er fyringer af eksperter og
uafhængige
iagttagere, og i stedet for statsstøtte til liberale
jubeloptimister som Børn Lomborg.
Det er forfølgelse af anderledes tænkende, at så store

liberale kulturpersonligheder som Carsten Madsen, for hvem ingen tanke er fremmed. Det er angreb på alle, der ikke viser blind loyalitet overfor Bushs USA, hvis det er gennem total kontrol over den politiske, den administrative, den økonomiske og den mediemæssige magt. I virkeligheden det, der forener de tre store ikoner på den konservative himmel i vor tid. Nemlig Bush, Fogh og Berlusconi. Det er denne totale kontrol.

Socialdemokratiet skal ikke være bange for

værdikamp, men

vi skal ikke ned på det niveau.

Vi skal ikke kaste med mudder. For vi skal huske på, at

uanset om vi rammer eller ej, så får vi altid snavset vores egne hænder til. Vi skal altid kunne sige til de andre, at de skal heller ikke kaste med sten, når deres glashus er produceret i Farum.

Vi skal tage diskussionen med blanke våben. Vi skal sige til alle de unge Venstreløver, som jeg tidligere engang har sagt på en kongres, der havde fået brøleforbud, og nu går mankeløse rundt og ser fortvivlede ud. Giv dem lov til at sige, hvad de mener! Og befri også Fogh fra det skab, spindoktorerne har anbragt ham i.

Vi er stolte af at være fra Venus. Vi vil ikke være bange for mørkemændene fra Mars.

God kongres